

لایحه مبارزه با قاچاق انسان در مجلس

نایب‌رئیس کمیسیون حقوقی و قضایی مجلس با اشاره به بررسی و تصویب موادی از لایحه مبارزه با قاچاق انسان و اعضای بدن و مجازات عبوردهندگان غیرمجاز افراد گفته است که براساس آنچه در کمیسیون مصوب شده، صندوق تامین خسارات بدنی، به اتباع غیرمجاز آسیب‌دیده در تصادفات، دیگر دیه و خسارتی پرداخت نمی‌کند. به گزارش خانه ملت، عثمان سالاری ادامه داد: «لایحه مبارزه با قاچاق انسان و اعضای بدن و مجازات عبوردهندگان غیرمجاز افراد از مرزهای کشور، در جلسه‌روز گذشته کمیسیون بررسی و اکثر مواد آن با اصلاحاتی به تصویب رسیدو مواد باقی‌مانده نیز پس از اظهارنظر کمیته تخصصی، مجدداً در صحن کمیسیون بررسی می‌شود.» او گفت: «براساس آنچه در لایحه پیش‌بینی شده، اگر کسی بخواد بدون اسناد هویتی و گذرنامه از مبادی رسمی عبور و در مرزها تردد کند و به‌نوعی از کشور خارج ی‌ا وارد شود، مستحق مجازات‌های پیش‌بینی‌شده خواهدبود.»

کاهش ۴۰ درصدی بارش‌ها

براساس داده‌های سازمان هواشناسی، ایران در سال آبی جاری تا ششم مردادماه، با ۴۰ درصد کاهش بارش روبه‌رو بوده است. به گزارش ایسنا، براساس داده‌های سازمان هواشناسی طی هفت‌روز گذشته منتهی به ششم مردادماه، به‌طور میانگین یک‌دهم میلی‌متر بارش دریافت شده که این میزان در بلندمدت یک میلی‌متر است؛ بنابراین در این مدت ۹۴/۲ درصدبارش کمتری دریافت شده است. از ابتدای ماه جاری منتهی به ششم مردادماه نیز به‌طور میانگین یک‌دهم میلی‌متر بارش ثبت شده، درحالی‌که میزان آن در بلندمدت هفت‌دهم میلی‌متر است. درنتیجه میزان بارش‌ها نسبت به بلندمدت ۹۳ درصد کاهش یافته است. علاوه بر این، از ابتدای فصل جاری منتهی به ششم مردادماه، در کشور به‌طور میانگین ۲/۷ میلی‌متر بارش دریافت شده که نسبت به بارش ۴/۶ میلی‌متری بلندمدت، ۴۰/۵ درصد کاهش یافته است.

تشکیل پرونده قضایی برای آتش‌سوزی آبیدر

رئیس کل دادگستری استان کردستان از تشکیل پرونده قضایی برای آتش‌سوزی آبیدر سنجد خبر داد. به گزارش خبرآنلاین، حسین حسینی اعلام کرد که براساس برآوردهای اولیه، ساخت آتش‌سوزی کوه آبیدر ۱۵۰ هکتار و مشرف به روستای حسن آباد است و در این خصوص دستگاه‌های امنیتی، انتظامی و منابع طبیعی مکلف به شناسایی دقیق و بر خورد قانونی با مقصرین احتمالی شده‌اند. به گفته او، به‌دنبال آتش‌سوزی اخیر در کوه آبیدر سنجد که منجر به فوت سفرگر شد، پرونده قضایی در شعبه ویژه بازپرسی دادسرای عمومی و انقلاب مرکز استان تشکیل شده و دستورات قضایی و انتظامی جهت شناسایی و بر خورد با مقصرین احتمالی این حادثه آغاز شده است. او تأکید کرد که هرگونه ترک فعل در زمینه پیشگیری و مقابله با آتش‌سوزی‌ها در چار چوب مقررات، مورد پیگرد قضایی قرار می‌گیرد و هیچ دستگاهی در قبال جان و مال مردم و منابع طبیعی، مصون از مطالبه‌گری و پاسخگویی نیست.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی خودروی سواری پراید تیپ ۱۳۱SE مدل ۱۳۹۶ رنگ سفید روغنی، شماره موتور ۵۹۷۵۴۲۸/MI۳ و شماره شاسی ۵۹۴۶۳۱۱۰۵H۱۰۵NASF۱۱۱ به شماره پلاک ۷۳۳۷-۹۵۵ ایران ۱۰ به نام خانم سیده شوقه هوقلندری مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

و این موضوع دست‌مرد را برای خشونت بازتر می‌کند: «ما می‌بینیم که سنگین‌ترین و بی‌پرواترین خشونت‌ها در این‌زمان اتفاق می‌افتد. شاید بتواند بگویم که ۶۵ تا ۷۰ درصد زنان خشونت‌دیده، سابقه خشونت‌دیدن در دوران بارداری را داشته‌اند.»

او درباره تجربه مواجهه‌اش با زنان باردار خشونت‌دیده می‌گوید: «آنقدر موارد متعددی از این‌مواجهه دارم که روایت کردن چند مورد خاص، آسان به نظر نمی‌رسد اما خلاف آنچه خیلی‌ها فکر می‌کنند، این پدیده بسیار پرتکرار است. حتی بسیار داشته‌ایم زنا‌ی که تازه یک یا دو روز از زایمان‌شان گذشته و برای رهایی از خشونت به خانه امن پناه آورده‌اند. زنان بسیار زیادی هم داریم که حالا از آن دوران عبور کرده‌اند اما وقتی پای حرف‌هایشان می‌نشین‌ی، می‌بینی در دوران بارداری به‌شدت تحت خشونت بوده‌اند و حتی انواع مشکلاتی را که بچه‌هایشان دارند، به این موضوع مرتبط می‌دانند. مثلاً زنی که سه بچه دارد، از بین آنها فقط یکی که در دوران کم‌آسب‌تری به دنیا آمده، سالم است. دوتای دیگر که در زمان خشونت‌های شدید علیه مادر به دنیا آمده‌اند، یکی مشکل بینایی دارد و دیگری کلاً یک گوش ندارد. البته ممکن است اصلاً ارتباط مستقیم و دقیقی بین مشکل جسمی بچه و تحت خشونت بودن مادر، ثابت نشود اما اینکه مادر چنین ارتباطی را احساس می‌کند، نشان می‌دهد که تحت چه خشونت سنگینی قرار داشته است.»

افتخارزاده ادامه می‌دهد: «من بارها دیده‌ام که زنان می‌گویند قبلاً وقتی خشونت می‌دیدم، فرار می‌کردم یا مقابله و تهدید می‌کردم اما در زمان بارداری چنین امکانی وجود ندارد. زن حالا به‌شکل غریزی باید علاوه بر خودش از جنبینی که در شکم دارد هم مراقبت کند، بنابراین دائم در موقعیت ضعیف‌تری قرار می‌گیرد. از طرفی، زن باردار می‌داند که بیشتر از هر زمان دیگری به این مرد نیاز دارد و با توجه به شرایط‌اش چندان کمکی نمی‌تواند از کسی بگیرد؛ پس روحیه حمایت‌طلبی و مقابله‌اش هم ضعیف می‌شود. مرد هم این را می‌داند و سخت‌تر و سنگین‌تر خشونت می‌کند. به همین دلیل اولین کاری که ما در مواجهه با این زنان انجام می‌دهیم، افزایش توان و قدرت آنهاست تا دست‌کم تا اندازه‌ای توازن قوا برقرار شود. این کار با اخذ حکم قضایی اسکان در خانه امن و شکایت حقوقی لازم، دور کردن زن از محل خشونت، همچنین حمایت تمام و کامل از مادر برای بازیافتن توان تحلیل‌رفته‌اش شروع می‌شود و تا مراحل بالاتر ادامه پیدا می‌کند. جالب اینکه مردان همین که می‌بینند زن جایی برای رفتن و کمک گرفتن دارد، رویکرد و رفتارشان تا اندازه زیادی تغییر می‌کند.»

***پژوهش «عوامل مرتبط با خشونت خانگی علیه زنان باردار مراجعه‌کننده به بیمارستان‌ها و مراکز واکسیناسیون شهر تهران» / فهیمه احمدی، نیره احمدی و افسانه توسلی**
*** بررسی میزان شیوع خشونت علیه زنان باردار در ایران: مطالعه‌ی مرور نظام‌مند و فراتحلیل، ۱ ابوزر سلیمانی، ۲ ناهید خادمی، ۳ علیرضا احمدی، ۴ و ۵ علی دلپیشه و بهزاد جعفری‌نیا، ۶ کوروش سایه‌میری**
*** پژوهش «خشونت خانگی علیه زنان باردار و عوامل مؤثر بر آن /مورد مطالعه شهر کرمان/ فاطمه ابراهیمی، فاطمه یاری‌نسب/ دکتر سوده مقصودی**

پزشکی را می‌شناسم که در چنین مواردی غیر از وظیفه پزشکی و حرفه‌ای، کار دیگری انجام بدهد. ممکن است خودخواهانه به‌نظر برسد اما اگر شما هم چندباری درگیر این مسائل شده باشید و ببینید که حتی زن ماجر‌ا هم مایل به دخالت شما نیست، بعید است غیر از مسئولیت حرفه‌ای، کار دیگری انجام بدهید. مگر اینکه در این مورد قوانین خاصی تنظیم شود و مثل بعضی کشورها، پلیس با گزارش پزشک به‌سرع‌ت وارد عمل شود که فعلاً در ایران به‌هیچ‌وجه چنین شرایطی وجود ندارد و پروتکلی هم برای انجام اقدام خاصی به ما آموزش داده نشده است؛ غیر از ارجاع به بیمارستان و متخصص زنان.»

➤ دستورالعملی نداریم

اعظم موسوی، رئیس سابق انجمن متخصصان زنان و زایمان هم نبود هیچ‌گونه دستورالعمل در مواجهه با زنان باردار خشونت‌دیده را تأیید می‌کند و می‌گوید: «ما تلاش‌هایی برای ورود پزشک به موارد خشونت کرده‌ایم مثلاً توصیه‌ها و پروتکل‌هایی برای مواجهه با تجاوز داریم که باید فوراً برخی داروها و آزمایش‌ها تجویز شود اما در مواجهه با خشونت و به‌طور خاص، خشونت به زنان باردار باید بگویم که بله متأسفانه کاری انجام نشده است و اگر پزشکی کاری انجام می‌دهد و مداخله‌ای می‌کند، تشخیص خودش است؛ مثلاً می‌دانم که بعضی پزشکان توصیه می‌کنند که زن به پزشکی قانونی مراجعه کند تا دست‌کم این خشونت جایی ثبت شود و بعدتر اگر لازم شد، زن بتواند اثبات کند که تحت خشونت بوده است. اما اینطور نیست که حتی خود پزشکان هم همگی بدانند که در برخورد با زن خشونت‌دیده باید از چه استانداردی پیروی کنند. ارجاع به روانپزشک، مشاور، پزشکی قانونی و... همگی به تشخیص خود پزشکان انجام می‌شود و حتی ممکن است دردسرهایی هم برای پزشک به‌بار بیاورد.» به اعتقاد موسوی، در زمانه‌ای که تأکید زیادی روی ازدیاد جمعیت می‌شود و افزایش تعداد بچه‌ها اهمیت پیدا کرده، دست‌کم برای سلامت روانی و جسمی جنین هم که شده، باید قوانین حمایتی از زنان باردار در نظر گرفته شود.

➤ زن باردار هدف ضعیف‌تری است

نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهند که بین سابقه خشونت در خانواده و اعمال خشونت نسبت به زنان باردار، ارتباط معناداری وجود دارد و بیشتر از ۶۰ درصد زنانی که در دوران بارداری مورد خشونت قرار گرفته‌اند قبلاً سابقه مشاهده خشونت را داشته‌اند و این موضوع در دوران بارداری آنها تشدید شده است.* این دقیقاً موضوعی است که نه‌فقط مطالعات پژوهشی که تجربه کسانی که در ارتباط با زنان خشونت‌دیده هستند هم آن را تأیید می‌کند. زهرا افتخارزاده، بنیان‌گذار «خانه امن آتنا» که از اولین مراکز حمایتی زنان خشونت‌دیده است، به «هم‌میهن» می‌گوید که در کمال نایابوری تعداد زنان باردار خشونت‌دیده اصلاً کم نیست؛ چه زنان باردار، چه زنان تازه زایمان کرده که هر دو از نظر جسمی و روحی شرایط ویژه‌ای دارند به‌شدت هدف راحت‌تری برای اعمال خشونت هستند، به‌ویژه اگر اساساً در خانواده سابقه بروز خشونت وجود داشته باشد. حالا با ضعیف‌تر شدن موقعیت زن، توازن قدرت که از قبل هم به‌نفع او نبود، بیشتر به سمت مرد تقویت می‌شود

نگاه کارشناس

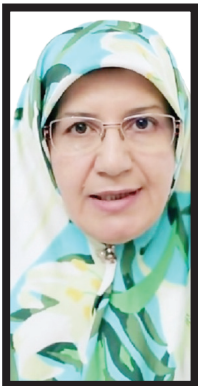
تعطیلی یا یتخت‌یابستن اتاق‌های اضافی دولت؟

دست‌به‌دست شد؛ فرماندار این شهر سرزده به ادارات رفت و دید اتاق‌ها خالی است، کارمندان غایب‌اند و میزها بدون صاحب مانده. این تصویر تکان‌دهنده است؛ اما اگر واقع‌بین باشیم، عجیب نیست. سال‌هاست که پژوهشگران توسعه و حتی بعضی مدیران دولتی هشدار داده‌اند که بخش بزرگی از بدنه دولت، کارکرد مؤثری ندارد؛ همان بدنه‌ای که نه‌تنها پرهزینه است، بلکه در زمان بحران هم مصرف‌کننده عمده برق و منابع عمومی است.

اینجا می‌توان با الهام از «دیکتومی ولن» به ماجرا نگاه کرد: نهاد دولت می‌تواند دو چهره داشته باشد؛ هم نهاد «سودمند» که وظیفه‌اش حمایت از آموزش، رفاه عمومی و توسعه است، و هم نهاد «تشریفاتی» که به‌دلیل بوروکراسی ناکارامد، رانت و امتیازات طبقاتی، فقط هزینه و تبعیض به جامعه تحمیل می‌کند. دولت امروز نیاز دارد میان این‌دو تفکیک قائل شود: نهادهای سودمند را تقویت کند و از نهادهای تشریفاتی دل بکند.

اما راهی که فعلاً در پیش گرفته شده، تعطیلی شهرهاست؛ در بهترین حالت، مُسکنی موقت که بدون فکر به تبعات اجتماعی و اقتصادی اجرا می‌شود. کسب‌وکارهای بزرگ شاید چندروز تعطیلی را تاب بیاورند؛ اما کارگران فصلی، دستفروش‌ها و کسانی که زندگی‌شان به درآمد روزانه وابسته است، همین تعطیلی برای آنها می‌تواند به‌معنی ورشکستگی باشد.

در این میان، کارمندان ادارات دولتی، حتی در صورت تعطیلی هم، حقوق ثابت خود را می‌گیرند؛ کسی هم از آنها نمی‌پرسد چرا

اعظم موسوی
رئیس سابق انجمن متخصصان زنان و زایمان:

ما تلاش‌هایی برای ورود پزشک به موارد خشونت کرده‌ایم مثلاً توصیه‌ها و پروتکل‌هایی برای مواجهه با تجاوز داریم که باید فوراً برخی داروها و آزمایش‌ها تجویز شود اما در مواجهه با خشونت و به‌طور خاص، خشونت به زنان باردار باید بگویم که بله متأسفانه کاری انجام نشده است

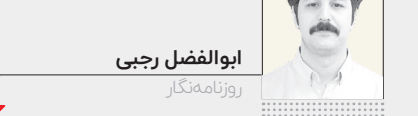
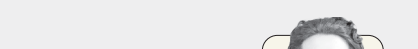
یعنی زن بیچاره اینطور نبود که کلاً دختر زاییده باشد، پسر هم داشت و این تفاوت را احساس می‌کرد.»
یک متخصص زنان در مواجهه با موارد خشونت چه کار می‌کند؟ زینب حسینی می‌گوید: «راستش را بخواهید واکنشم به خیلی چیزها بستگی دارد. اینطور نیست که از نظر قانونی ملزم به یک استاندارد حرفه‌ای خاص باشم. اگر ببینم زن خودش نشانه‌های کمک خواستن را بروز می‌دهد، توصیه‌هایی می‌کنم؛ حالا این توصیه‌ها می‌تواند تشویق به شکایت کردن یا مراجعه به مشاور باشد یا نوشتن توصیه‌نامه به همسر.» اگر چه این توصیه‌نامه‌ها جنبه پزشکی ندارند اما خیلی از زنان از پزشکان می‌خواهند که کتبی برای شوهرشان بنویسند که آنها نیازهایی دارند نیاز دارد. حسینی می‌گوید: «خیلی از زنان می‌گویند شوهران حتی از خریدن مکمل‌ها یا بعضی داروها مانند داروهای پوستی که نیاز زنان باردار است خودداری می‌کنند و می‌گویند اینها لوس‌بازی تو است، هزاران سال است زنان می‌زایند و از اینطور چیزهای گران نخواستند. حالا پماد رفع ترک پوستی شکم، نوع ایرانی چقدر قیمت دارد؟ ۲۰۰ هزار تومان.»

یکی از دیگر مواردی که بسیاری از زنان باردار از آن شکایت دارند و از پزشکان کمک می‌خواهند، منع رابطه جنسی است. «بارها پیش آمده که از ما خواسته شده ممنوعیت ارتباط جنسی را نسخه کنیم درحالی‌که این کار حتی می‌تواند برایمان مشکل درست کند. بعضی از زنان باردار از نظر پزشکی در معرض خطر خاصی برای برقراری رابطه جنسی نیستند اما به‌هدرلیلی نمی‌خواهند این کار در این دوران انجام شود، این‌موضوع احتمالاً به‌دلایل هورمونی یا فرهنگی یا مشکلات جسمی، برای زنان خوشایند نیست و مایل به انجام‌اش نیستند اما به‌شدت از جانب شوهران برای این کار تحت فشارند. بعضی‌ها هم منع پزشکی برای رابطه دارند و به‌دلایل مختلف از آنها می‌خواهیم موقتاً یا حتی تا چند هفته بعد از زایمان از ارتباط جنسی خودداری کنند اما خیلی از آنها توانایی مقاومت در برابر اصرار، فشار و خشونت شوهران را ندارند. در چنین مواردی من نامه می‌نویسم اما زنان باردار زیادی را می‌بینم که با وجود این نامه، باز هم تحت خشونت جنسی قرار گرفته‌اند و این موضوع را با اشک و گریه بیان می‌کنند.»

مسعود هاشمی هم در پاسخ به اینکه به‌عنوان یک پزشک، در مواجهه با زنان باردار خشونت‌دیده چه مسئولیتی دارد؟ جواب می‌دهد: «خیلی از کسانی که توثیت من را خوانده بودند هم همین را پرسیدند و خیلی‌ها به من حمله کردند که چرا کاری نمی‌کنم، اما من از نظر حرفه‌ای مسئولیتی غیر از معرفی به بیمارستان ندارم؛ از نظر اخلاقی هم اول از همه باید به فکر سلامتی خودم باشم و درگیر نشوم؛ چون تجربه‌ام می‌گوید در این مواقع مردها به‌شدت ته‌اجمی‌اند. کسی که به شکم همسر باردارش لگد می‌زند، با من چه کار خواهد کرد؟ ضمن اینکه اغلب این مردها برای اینکه نشان بدهند خیلی هم دلسوز زن و بچه هستند و به زن ثابت کنند که پدر خوبی‌اند و اگر خشونت کردند، تقصیر خود زن بوده، خیلی با پرخاش، تحکم و قلندری با کادر درمان رفتار می‌کنند. همچنین می‌خواهند اگر اتفاقی برای مادر و جنین افتاد، آن را به گردن کادر درمان بیاندازند، همین هم احتمال درگیری را به اندازه کافی بالا می‌برد و من کمتر

تعطیلی یا یتخت‌یابستن اتاق‌های اضافی دولت؟

بحران ناتاری انرژی تازه نیست؛ زخمی قدیمی است که هر تابستان با آفتاب تندتر و هر زمستان با سرمای سخت‌تر سرباز می‌کند. اما بعد از جنگ ۱۲ روزه با اسرائیل، این بحران به مسئله اصلی دولت چهاردهم تبدیل شده؛ بحرانی که دیگر فقط یک هشدار کارشناسی نیست. حالا خودش را وسط خیابان‌های تهران هم نشان می‌دهد؛ وقتی برق می‌رود، کولر‌ها خاموش می‌شوند و مردم در گرمای ۴۰ درجه در ترافیک، درمانده می‌مانند. در کنار آن، کاهش ذخایر سدها و نگرانی از کمبود آب هم سایه سنگین‌تری بر سر پایتخت و کل کشور انداخته است.

دولت چهاردهم که با شعار «مدیریت علمی» بر سر کار آمد، در هفته‌های اخیر چندبار ایده تعطیلی پایتخت و کلان‌شهرها را روی میز گذاشت. حتی بحث تعطیلی یک‌هفته‌ای تهران جدی شد؛ اما درنهایت در جلسه اخیر هیئت دولت کنار گذاشته شد. بااین‌حال، همین فکر کردن به چنین راه‌حلی‌هایی نشان می‌دهد مشکل اصلی فقط کمبود آب و برق نیست؛ ما با یک ناتوانی ساختاری در تصمیم‌گیری و اداره کشور مواجهیم.

در همین روزنه ویدئویی از گجساران در شبکه‌های اجتماعی

